

KIHNU LEHT

VÄLJAANDJA KIHNU VALLAVALITSUS

jaanuar 2016 nr. 1 (177)

TÄNA LEHES

**Kihnu Mere
Seltsil on
merekultuuri-
aastal palju
tegemisi ja
toimetamisi**

**Rahvaarv
Kihnus kasvas**

**Intervjuu
juubelit
tähistanud
Kihnu au-
kodaniku Mark
Soosaarega**

**Esitage oma
kandidaadid
valla
autasudele**

**Kihnu
postkontor
suleb uksed**

**Rahvusmees-
koor annab
Kihnus
kontserdi**

Kui pikaleveninud soe ja tormine sügis sai ära kannatatud ning krõbedad külmakraadid üle elatud, saabus lõpuks lumine talv, mis oma iluga tuju rõõmsaks tegi. Kihnus asuti tegutsema: suusarajad said sisse aetud, liuvälja kasteti iga päev, et jää siledaks ja tugevaks saaks. Paraku olid ilmataadil talvega teised plaanid ning vihm ja suur sula on tegemas tõsist hävitustööd.

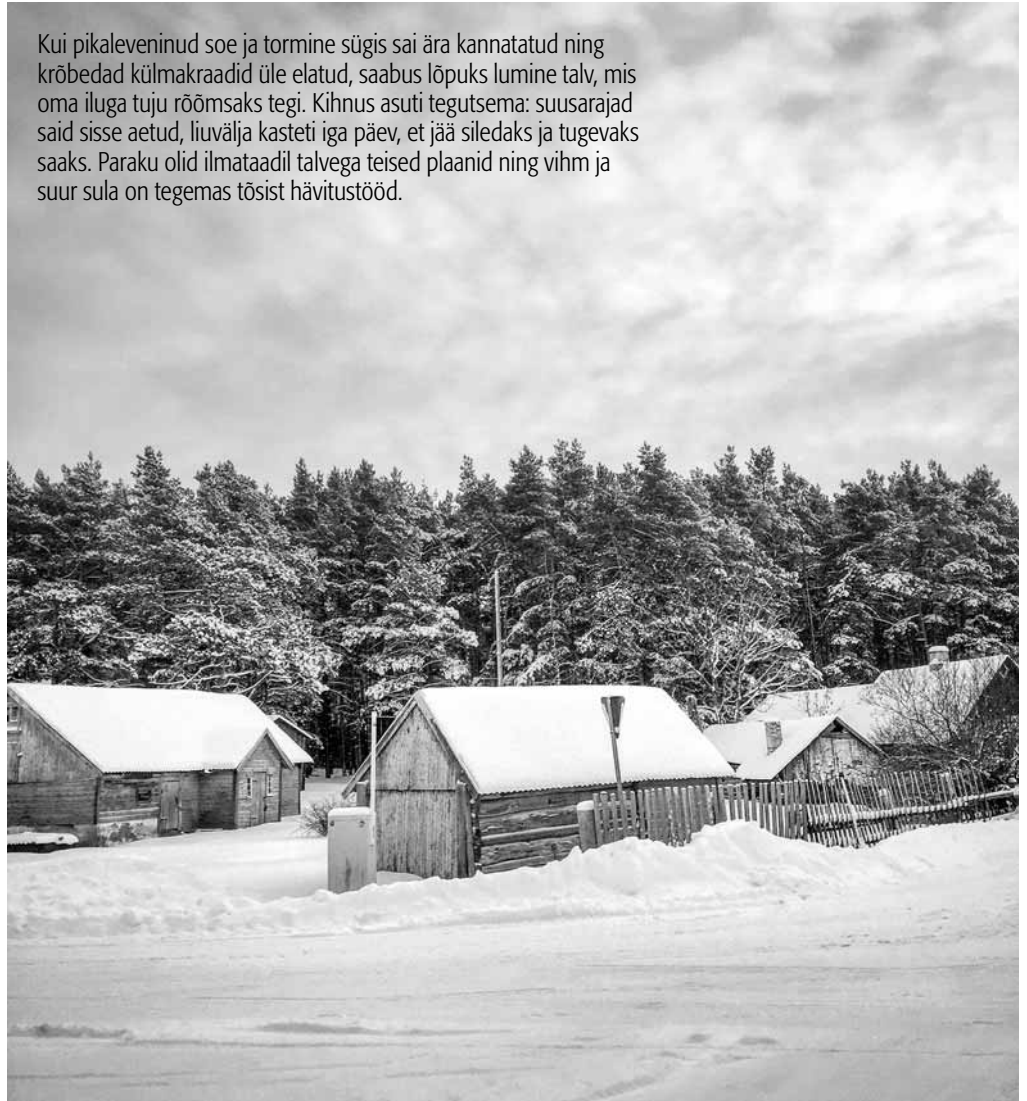

Foto: Silvia Solde

KOHTUMINE MINISTRIGA

Reedel, 29. jaanuaril toimub Kihnu rahvamajas kohtumine maaeluministri Urmas Kruusega.

Kohtumine algab kell 10:30 ja kestab ligikaudu 1,5 tundi.

Kõik on oodatud küsima-arvama!

Kihnu Mere Seltsil on merekultuuri-aastal palju tegemisi ja toimetamisi

Meri on suur ja võimas, tekitab inimestes aukartust looduse vastu, muudab meie kultuurilist käitumist ja mõttealaadi. Merega seotud inimestele on omane mereline mõtlemine ja mereline kultuur.

Inimese suhe merega on oluline – mere ääres elades peab see paratamatult nii olema. Ta lihtsalt peab mereelust osa võtma, käib ta siis merel kalal või sõidab merd näiteks suurel laeval.

Rannikul elavate rahvaste jaoks on meri ajast aega olnud ellujäämise ja elukvaliteedi tagaja.

Eesti Meremuuseum korraldas hiljuti EMORI uuringu ja küsis tavalistelt inimestelt, mis on esimene sõna, mis neil seoses merega meelde tuleb – enamikul oli see puhkus ja mere ääres päevitamine. Meie kaasajal seostataksegi merd eelkõige suve, puhkuse, päikese ja vaba aja veetmise võimalustega. Rannapuhkus ise on aga tegelikult ainult paarisaja aasta vanune traditsioon. Alanud aasta eesmärk on lisaks sellele näidata, et meri on ka meie ajalugu, töö, toit, kultuur, haridus, traditsioonid, uskumused... Kõik see, mis on tegelikult kihnlasele loomulik elu osa.

Kultuuriministeerium, kes teema-aasta välja kuulutas, valis Eesti Meremuuseumi merekultuuriaasta eestvedajaks. Möödunud aasta kevadest oleme käinud pidevalt pealinnas eri töötubades eri mõttetalgutel, et anda oma poolne panus merekultuuriaasta õnnestumisele ja põnevamaks muutmisele. Oi-oi kui palju tunde me „Suure Tõllu“ kambüüsis mere üle arutades veetsime. Merekultuuriaasta programm pandigi kokku koos randlaste, merefännide, muuseumide ning seltsingutega. Kodulehelt

kultuuree saavad kõik huvilised seda programmi uudistada. On mitmeid fotokonkursside, ideekonkurss, hariduslikud programmid, eri üritused jne.

Kihnu Mere Seltsile tähendab merekultuuriaasta palju, on ju meie eesmärk Kihnu saart ning väina puudutada merealase informatsiooni (paadi- ja laevaehitus, kalapüük, merekeskkond) kogumine ning talletamine, samuti traditsiooniliste käsitööskuste taaselustamine ja edasiandmine. Tegevustena jätkamegi samal lainel, ehk on tänu teema-aastale sõnumit hõlpsam levitada ka mandril. Maikuus on oodata, et merekultuuriaasta purjetab ka üheks päevaks laiemalt Kihnu, sellest aga

pajatame siis, kui aeg hakkab lähemale jõudma. Oleme lubanud osaleda ka TTÜ Eesti Mereakadeemia poolt korraldatavas üle-Eestilises haridusprogrammis. Haridusprogrammi „Näoga mere poole“ loogika on väga lihtne ning sarnaneb programmi „Tagasi kooli“. Oleme end kirja pannud külalisõpetajaks ning ülesandeks on meil minna vähemalt korra tagasi kooli ning jagada õpilastele enda kogemusi merendusvaldkonnas. Kihnu Mere Selts on kohal jaanuari lõpus toimival Kihnu Kooli merenduspäeval, kus me tutvustame lastele saare merepärandit ja räägime mereohutusest ja üldistest käitumisreeglitest merel ja mere ääres.

Alanud merekultuuriaas-

ta annab taas põhjuse pöörata end näoga mere poole ja küsida, kas oleme lihtsalt mereäärne rahvas või mererahvas. Merekultuuriaasta eesmärk on väärtustada Eesti mereajalugu ja osutada tähelepanu merega seotud traditsioonidele.

Näoga mere poole! Just nii kõlab merekultuuriaasta hüüdlause, mis ei tähenda muidugi seda, et me peaksime nüüd terve see aasta füüsiliselt mere ääres viibima ja ikka merd vaatama. Lause taga peitub sügavam tõde, millega loodetakse inimesi veelgi enam pöörata enda käitumises ja ka mõtteviisis merele lähemale. Meri on väljakutse ja elukutse ning hindab Su tarkust!

Reet Laos. Kihnu Mere Selts

Näoga mere poole

2016. aasta on Eestis kuulutatud merekultuuriaastaks.

Merekultuuriaasta eesmärk on väärtustada Eesti mereajalugu ja osutada tähelepanu merega seotud traditsioonidele. Ühendades erinevaid kultuurivaldkondi, koondab käesolev teema-aasta enda alla kõik merekultuuri edasikandvad ettevõtmised ja sündmused, mille seas on nii kontserte, konverentse, arutelusid, festivale, võistlusi kui ka töötubasid.

Merekultuuri rikkuse ja paljususe annavad edasi merekultuuriaasta neli temaatilist lainet.

Jaanuaris ja veebruaris toome esile pärandi- ja kultuuri-teemad.

Kevadel - märtsis, aprillis ja mais on fookus mereohutusel ja -haridusel.

Suvine laine juunis, juulis ja augustis kutsub kõiki mereäärde ja mere peale aktiivselt puhkama ja vaba aega sisustama.

Septembrist kuni novembrini on aeg tõsisemateks aruteludeks Eesti kui mereriigi tuleviku üle.

Meie õnn on elada merekeskel, saarel, mis on valitud Eesti 100 aarde hulka ja

mida me ise ka reklaamime kui aarete saart!

Merekultuur saab alguse mere äärest ja inimestest, kes siin elavad, kes väärtustavad oma elukeskkonda, inimestest, kelle jaoks meri on ühtaegu nii töö, toit kui ka meelelahutus.

Merekultuuriaasta kutsub osa saama paljudest erinevatest sündmustest ja aktiivselt kaasa lööma:

◆ Toimuvad fotokonkursid „Meri on meie pärand ja ajalugu“, „Tule mere äärde“, „Meri annab mulle töö“ ja „Mereriik Eesti“.

◆ Ideekonkurss, millega soovatakse anda võimalus kõigile huvilistele teostada üks merekultuuriaastaga seotud idee.

◆ Valitakse Eesti oma populaarseim merelaul, milleks kandideerib ka Virve „Merepidu“.

◆ Rannaretk on kogu Eesti rannikut ja saari hõlmav programm. Rannaretkes sihtkohaks on ka Kihnu ja toimub see 28. mail.

Päevakava koostatakse ja seda üritust koordineerib Kihnu Mere Selts.

◆ Muusumiöö „Öös on laineid“ toimub 14. mail.

◆ Üle-Eestiline haridusprog-

ramm „Näoga mere poole“, mis annab võimaluse kutsuda haridusprogramm kooli.

Merekultuuri aasta rändav haridusprogramm pakub kolme laadi külalistunde:

1. Merenduse valdkonna töötaja isiklik karjääri- või kogemuslugu

2. Merenduse valdkonna populaarteaduslik loeng

3. Praktiline merenduse töötuba:

◆ Merepäaste töötuba

◆ Meremehesõlmede õppimise töötuba

◆ Meremärkide töötuba poide ja toodritega

Ülaltoodu on vaid väike kokkuvõte toimuvast, kogu info aastale pühendatud sündmustest on üleval merekultuuriaasta veebilehel merekultuur.ee

Kellel on kavas mistahes sündmus, tegevus, (sh õpitoad, laagrid jms), üritus, mis haakub mere ja sellega seonduvaga, palun sisestage oma tegevused ka merekultuuriaasta sündmuste kalendrisse merekultuur.ee veebilehel.

Meri on meie eluviis!

Taivi Vesik,
abivallavanem
(ettevõtlik, turism)

Rahvaarv Kihnus kasvas

◆ Kihnu on üks vähestest Pärnumaa valdadest, kus elanike arv võrreldes möödunud aastaga kasvas.

Tänavu 1. jaanuari seisuga oli Kihnus rahvastikuregistrisse kantud 701 inimest, mis on kuue võrra rohkem kui eelmisel aastal samal ajal.

Paraku ei põhjustanud rahvaarvu kasvu sündide arv – Kihnus oli iive negatiivne. 2015. aastal sündis saarel 7 ja suri 10 inimest.

Elanike arvu kasvu põhjustasid sissekirjutatud -aasta jooksul saabus Kihnu 24 ja lahkus 16 isikut. Võrdlus eelmise aastaga on tuntav: 2014. aastal saabus 19 ja lahkus 37 inimest.

Pärnumaal tervikuna on rahvastikuregistrisse kantud 84 975 inimest. Aasta tagasi oli pärnumaalasi 85 426, ülemöödunud aastal 86 397.

Pärnumaa 19 omavalit-susest kaotas eelmisel aastal elanikke 12, elanike tuli juurde seitsmesse valda. Paikuse valda lisandus mullu 71, Sauga valda 63, Tahkuranna valda 35, Vändra valda 11, Kihnu valda kuus ning Are ja Audru valda kaks inimest

Kihnu vallavanema Facebooki üleskutse, mis kutsus inimesi vallaelanikuks registreerima, põhjustas Pärnu linnavalitsuse pahameeletormi.

Detsembris registreeris end Kihnu sisse kuus Pärnu elanikku ja aasta jooksul lahkus Pärnu linnast 267 inimest.

Kihnu Leht

8. - 10. juuli
Kihnu sadamas

Uus aasta on hooga alanud ning nüüd on õige aeg hakata mõtlema sellesuvisele Mere Peole, mis toimub 8. - 10. juuli 2016. a.

NB! Peasinejad JUSTAMENT ja VENNASKOND

Kihnu Mere Peo PASSid on eelmüügis Kihnu muuseumis ja internetipoes www.kihnukaubamaja.ee SOODUSHINNAGA kuni 31. märtsini.

PASSi hind eelmüügis täiskasvanu 15 eurot / õpilane ja pensionär 7 eurot.

Ühe PEOÕHTU pileti hind kohapeal 15 eurot / 7 eurot ja PASS kohapeal 30 eurot / 15 eurot.

Laadamüüjatel palun endast teada anda aadressil marjuvesik@gmail.com hiljemalt 31.märtsiks, temalt saate vajadusel ka täiendavat informatsiooni.

KIIRUSTAGE SÕBRAD, OOTAME PEOPLE!

Mark Soosaare hinnangul peaks Kihnu jääma omaette vallaks

Oma 70. sünnipäeva tähistanud Mark Soosaarega kohtumist kokku leppida polegi nii lihtne – küll on tal riigikogus tähtis eelnõu arutada või on ta filmikaameraga Kihnus või siis koos Looduse Omnibusiga Manijat tutvustamas – ühesõnaga tegus, nagu alati. Ent kui kohtumisaja leiame, on tal aega ja iga küsimuse jaoks vastus varuks.

Mis on praegu, 2016. aasta algul, Kihnu jaoks kõige põletavam probleem?

Kõige olulisem on, et Kihnu tunnetaks end ühtse kogukonnana - et inimesed Kihnus, Manijal ja ka need kihnlased, kes elavad mandril, suudaksid kokku leppida ühtsete eesmärkide nimel, sest haldusreform on vältimatu.

Reformierakond, eesotsas riigihalduse ministri Arto Aasaga, on välja öelnud, et väikesaared võivad alles jää-

da, aga selleks peavad nad olema piisavalt tugevad ja piisavalt peab olema argumente, et jääda alles. Nad peavad end suutma tõestada, nad peavad näitama, et saavad hakkama.

Tänapäeval ei tähenda see ainult rahasummasid ja teenuste osutamist, vaid ka seda, et saarelises kogukonnas arvestatakse ka vähe- muste soovidega.

See on sama, kui laevas veidi alla poole lastist oleks kinnitama, aga hea merereisi ajal peab last olema hästi kinnitatud, et see ei hakkaks laevas tantsima - ühiskonnas on täpselt samuti.

Sa ütlesid, et haldusreform on vältimatu. Mis Sinu nägemuses Kihnust saab?

Sõltub, kuidas inimesed ise käituvad, kas nad lähevad saare üldkogule ja ütlevad välja, mis mõtlevad.

Kihnu inimestel tuleb uues-

ti läbi lugeda Juhan Smuuli „Kihnu Jõnn ehk Metskapten“ ja mõelda, kuidas Jõnn sai meeskonna ühe mütsi alla ja laeva tormist läbi.

Kui Sa 1964. aastal noor- mehena esimest korda Kihnu tulid, jäidki siia käima. Miks ei jäänud Sinu südamekohaks mõni muu paik Eestimaal? Mis see oli, mis Sind Kihnu jättis?

Kõigepealt sattusin ma 1964. aastal jaanilaupäeval Ruhnu, aga see oli kihnlaste Ruhnu, sest seal räägiti kihnu keelt. Mida ma seal nägin? Ma nägin, et see on omaette ja erinev maailm sellest, mis oli mandril nõukogude võimu poolt lagastatud.

Kui ma sel jaaniõhtul Ruhnu jõudsin, oli küla tühi, isegi ükski koer ei haukunud. Kuulsin metsast laulu ja tuki- vingi ja hakkasin selles suunas minema. Mulle avanes pilt, et rahvas istus muru

peal, kõigil kihnu riided seljas ja laulsid kihnu laule - see mõjus nagu muistne Kungla rahvas või salajane rahvuskongress. Seejärel viisin raadiosaate materjali Tallinna, see oli minu esimene täispikk saade „Suvi Ruhnus“ ja sellest saatest on säilinud Peeter Roosläu hääl.

Kui ma olin kihnlaste asustatud Ruhnuga tuttavaks saanud, tekkis Kihnu vastu suur huvi, võtsin kaamera kaasa ja pörutasin Kihnu.

Sadamas sain tuttavaks kolme poisiga: Kraavi Miki, Mäe Pauli ja Rannametsa Mikiga. Järgmistel päevadel hakkasin nendega angerjal käima, läksime Sange ja sain ka Sangevanaga tuttavaks, sügisel tulid tagasi ning käisime Tahkuranna all hülgeid püüdma. Sellest kõigest valmis pooleteistunnine saade „Saarerahvas muheleb“, mis oli Eesti Raadio eetris 1965. aasta veebruaris, siis oli raadios sari „Laupäevaõhtud

kõigile“, mida enamasti tegi Valdo Pant ja mida rahvas väga armastas. Seejärel oli televisioonis pooletunnine telesaade „Väikesel saarel“, kus oli ka seesama väike film, millele Saare päeval Kihnu lapsed muusika tegid. Raadiosaate helilõigud on säilinud, sealt on pärit ainuke salvestus Theodor Saarest.

Pärast neid saateid kutsusid mehed mind hülgeid püüdma, võtsin kaamera kaasa ja läksin 2,5 kuuks Ruhnu ning tõin kaasa materjali, mis televisiooni laboris ära ilmutati ja mille oma äranägemise järgi kokku lõikasin, nagu ma tolal montaaži ilma õppimata tajusin. Näitasin seda televisiooni juhtkonnale, nemad andsid mulle kohe soovituskirja Moskva filmiinstituti. Läksin, see soovituskirja näpus, tolelaegsesse kinokomiteesse ja sain Moskvasse vabariikliku koha. Ega mina ei oleks muidu suutnud oma maapoisid teadmiste, oskuste ja „puuvenekelega“ kuidagi võistelda nende tuntud perekondadest pärit juudipoistega, kelle isad ja vanaisad olid kirjanikud.

Nii et said Moskva filmiinstituti tänu riiklikele kohale, mille said tänu Kihnus ja Ruhnus filmitule?

Jah, tänu sellele telesaatele ja kolmele-neljale raadiosaatele.

Neid saated ja filmilõike oskasid Sa teha loomulikult intelligentsist ja tänu oma filmimehe kutsumusele?

Võib-olla jah, ma olin 1962. aastast alates ehk pärast 9. klassi raadiole kaastöid teinud ja meediatööd alustasin 4. klassis, kui ajalehele Säde kirjutasin.

Kas Sinu juubeli puhul loeti üle, kui palju oled filme teinud?

Neid ei oska keegi kokku lugeda. Kui filmid on ainult

2013. aastal Ahvenamaal koos Mari, Carmeni, Kaisa ja Raigoga.

„Kihnu naine“, „Miss Saaremaa“ ja „Jõulud Vigalas“, siis on ainult kolm, aga kui ka Siberi filmid ja kõik lõpetatud dokfilmid kokku lugeda, on neid 30-40. Mõned on paremad, mõned kehvemad, mõned on abitud ja mõned paremini välja tulnud.

Ning kui suur osa neist on Kihnuga seotud?

Päris palju, nii kümme-kond. „Kihnu naine“ on ikooniks saanud, igaüks Kihnus teab Tungi Reeda ütlust: „*Sie roosa, sie jõlus*“.

Millal „Kihnu meest“ näha saab?

„Kihnu mees“ ei ole üles ehitatud kui kunstiline teevik, tal on teine formaat, ta on pigem telesaade, kus on jutuajamised kaamera tagant ja intervjuud. Ma ei tea, millal seda näha tahetakse – seal on mõned delikaatsed teemad, kui paar lapseas noormeest seaduste vastu eksisid ning me leppisime kokku, et 20 aastat seda filmi avalikult ei näidata. Mõõdas on 30 aastat ja poistest on kasvanud korralikud tublid töömehed, nii et võiks ju näidata, aga ma ei kipu seda tegema. See film pole kunstiteos, ma ei tea, kas ta üldse elab veel.

Kihnus ei võetud seda fil-

mi hästi vastu, sest inimeste ettekujutus oma saarest oli teistsugune ja see film tundus ülekohtuselt kriitiline, aga ka „Kihnu naine“ võeti algusest tõrjuvalt vastu ja pärast esilinastust Kihnu rahvamajas ütles mulle Tungi Reet: „*Ää nuttug kedägid, tied uiõ ning parama vilmi!*“

„Kihnu meest“ ei võetud ka sellepärast hästi vastu, et seal oli Manija kihnlaste alkoholismi näidatud. Kihnus ei tahetud, et manijalaste patud nuheldakse kihnlaste kaela ega nähtud suuremat sõnumit.

Suuremat sõnumit tajuti paremini kaugemal, kõige selgemalt tajuti seda Leipzigi festivalil, kus see film sai Hõbetuvi. Lõputseremoonial tõusis kogu saal püsti ning aplaus ei tahtnud lõppeda, aga Kuldtuvi, mis läks ühele Nikaraagua poliitilisele filmile, sai tagasihoidliku aplausi. Selgus, et varem oli kokku lepitud, mis film pidi võitma, nagu tol ajal asjad käisid.

Pärast tulid sakslased mind õnnitlema ja ütlesid, et said aru, et kui üks väike saar ehk riik kaotab iseseisvuse, kaob ka kultuur – see film oligi sellest, et Kihnu kaotas kolhoosi ja kogu juhtimine viidi mandrile ja mis siis sellega kaasnes. Mina olin õnnelik ja mul oli hea meel, et see

sõnum jõudis kuhugi, sest nii nagu Eesti, ei olnud ka Poola, Tšehhi, Ungari, Ida-Saksamaa tegelikult iseseisvad.

Kui intervjuu alguses küsisid, kas Kihnu jääb haldusreformi lainetuses iseseisvaks, siis olen seda meelt, et kui Kihnu kaotab iseseisvuse, pole ka kultuuril ja keelel pikka iga. Kihnu peab igal juhul jääma iseseisvaks. Minu isiklik arvamus on, et koos Manijaga, aga see mõte ei meeldi paljudele.

Mis siis kihnlased tegema peavad, et iseseisvaks jääda?

Arvan, et see on üldkogu otsus, mis ei saa toimuda nii, et ainult 25 inimest tulevad kohale. Valla juhtkond peab lähtuma Väikesaarte seadusest ja kasutama üldkogu instrumendina ning pane ma selle üldkogule otsustada. Kui Kihnu aktiivsust üles ei näita, siis 2017. aastal on sundliitmine, mis otsustatakse juba vabariigi valititsuses.

Jutt kisub ikka haldusreformile, Sinust pidime ikka rääkima ju. Millised on värskemad filmiplaanid?

Mul on on mitu teemat, aga ma ei räägiks neist enne, kui mu silmade saatus ei ole selge.

Mis on Sinu silmadega?

Põhjalikum seletus sobiks meditsiiniajakirja, aga seda tahan öelda küll, et informatsioon silmade tervishoiu kohta on puudulik ning ka õpilased rikuvad oma silmi nutitelefoni väikese tekstiga ebapiisavas valguses.

Niipea, kui keegi märkab, et ta taevasse vaadates kõiki suure vankri seitset tähte ei näe, on vaja kohe minna silmaarsti juurde ja lasta silmarõhku mõõta.

Räägid seda enda näite najal?

Jah, kui viivitad, võivad muutused olla sellised, et ei saa enam midagi parata.

Loodetavasti saad head arstiabi ja uusi filme teha.

Olen õnneks neid nii palju teinud, et televisioon ei suuda neid ühe nädalaga ära näidata. Aga arvan, et tuleb lisa. Kõigepealt tahan lõpetada filmi Rasmusest ja Engelist.

Kas Sina ise oled endiselt krutskeid täis? Mulle tundub, et krutskid ei paista enam välja, nagu paistsid varem ...

Ei ütleks, et ma oleks krutskimees olnud, aga olen paljusid protokollireegleid või kirjutamata tavasid eiranud, kas või see, et olen üheksa aasta jooksul riigikogu saalis ühe korra ülikonna selga pannud.

Mis selleks põhjuse andis?

Kui Poola lennuk koos presidendi ja valitsusega alla kukkus, tundsin, et ei saa neid teistmoodi leinata kui mustas ülikonnas. See oli ainus kord.

Kus Sa üldse ülikonnaga käid?

Ei tulegi meelde, ju ikka olen käinud ka, aga koduselt tunnen end ikka kihnu trois.

Möödunud nädalast hakkasin ainukese riigikogu liikmena kandma tuhvleid, sest talvisel ajal on see kodune ja mõnus, käin Toompea parke-

Kõige kodusemalt tunneb Mark end oma Manija kodus ja sõidab sinna igal võimalusel.

til ringi nagu kass. Aga ma ei ole esimene, ka Ignar Fjuk on kunagi riigikogus tuhvlitega käinud.

Sinu krutskimeheks ole mise suhtes jään siiski eriarvamusele. Sa tegid igast Uue Kunsti muuseumi näitusest või üritusest meediasündmuse, nalja sai ikka üksjagu, näiteks Lenini kujuga maja ees, mille pärast abilinnapea Laarmanniga kemplesite ja mida üksteise tagant sisse vehkisite. Või Sinu koer Koju poegimine ja kutsikate avalik jagamine, „teise Eesti“ vabariigi aastapäeva vastuvõtt, oksjonid, mida kureerisid koos Linnar Priimäega, aktinäitused „Mees ja naine“, kuhu igal aastal oli skandaalne iva sisse peidetud. Või see kord, kui ilmusid koos oma Mongoolias elanud pojaga, olid ilma habemeta ja tumeda peaga ja pojaga väga-väga sarnane.

Jah, keegi ei tundud mind ära, arvati, et pojalt on arst kaasas Võib-olla olen tõesti aastatega tõsimeelsemaks muutunud, raske kommen-

teerida.

Kus tunned end kõige peremini?

Kõige paremini tunnen end Manijal ja tahaks olla seal nii palju, kui saab.

Mis Sul seal Manilaiul praegu on?

Kitsed ja lambad, kokku 40 hingelist. Kitsed poegisid ära, 9st tallest kaht ei võta ema omaks, aga just need kaks on osutunud kõige tragimaks. Svea mässab nendega, hoiab suurt vana lüpsikitse Tiitut kinni ja teeb talle kaelamassaazi, et ta rahulik oleks ja kasulapsi toidaks.

Lambad ei ole veel poegima hakanud. Tänu Sveale saabki neid pidada, üksi ei jõuaks.

Mis oli Sinu sünnipäeva parim kingitus või soov?

Esimene kitsetall sündis minu sünnipäeval, olen ka ise Kaljukits. Rõõmu tegi see, et Kihnust paljud helistasid või saatsid sõnumi, kõige noorem helistaja oli Kolde Lennart.

Inimesed soovisid pikka iga ja tervist. Esimene helistaja oli Pärnu linnapea, kellele ütlesin, et ärgu asja too-

gu, vaid aidaku valmis ehitada Läänemere kunstisadam. See on minu idee, tahaks, et see teostuks ja annaks Pärnule ja Eestile palju juurde.

Mis on Sinu jaoks praegu tähtis?

Et need tumedad jõud ei teeks katki meie riiki, meie Eestimaad. Eks me kõik ole muinasjuttude peal üle kasvanud ja tahaks, et hea ikka võidaks.

Aga isiklikus plaanis?

Kõik on hästi, mul ei ole kellegi suhtes pretensioone. Ma soovin endale pikka iga, kõigile kannatust ja sallivust. Inimesed peaksid hakama üksteisele sulle kinkima, praegu on külm aeg.

Sul endal on ilus sall, tundub uus olevat.

Jah, kultuuriminister kinkis. See on see hästi valitud, kaheksakannad toovad õnne.

Anu Saare

Kihnu Leht ühineb kõigi kihnlaste sooviga: tervist, õnne ja pikka iga, Mark Soosaar!

Aeg nimetada oma kandidaadid valla autasudele

Alates 2006. aastast tunnustavad vallavalitsus ja vallavolikogu kihnlasi ja Kihnule head tegevaid kodanikke autasudega.

Autasu saanuid on võimalik meelde tuletada, vaadates valla kodulehel: juhtimine>vallavalitsus>vald tunnustab või link <http://kihnu.kovtp.ee/autasud>.

Kihnu valla autasud on Kihnu valla aukodaniku aunimetuse, aasta tegu, elutöö preemia ja vallavalitsuse tänukiri.

Valla autasude andmise taotlusi on õigus esitada volikogu liikmetel, vallavalitsusel, vallas tegutsevatel juriidilistel isikutel ja Kihnu

valla elanikel.

Kirjalik ettepanek, milles peavad sisalduma ettepaneku tegija nimi, aadress või asukoht ja sidevahendite numbrid, autasustamiseks esitatava isiku nimi või ettevõtmine ning teenete kirjeldus, ettepaneku tegemise kuupäev ja ettepaneku esitaja allkiri, ootame kuni **7. veebruarini**.

Kutsume kõiki üles nimetama oma kandidaate igale valla autasule!

OLE HEA JA MÖTLE,

♦ Kes on see mittekihnlane, kellele saaksime sel aastal anda Kihnu valla aukodaniku aunimetuse valla elutööna osutatud väljapaistvate teenete eest?

♦ Milline Kihnus aset leidnud või Kihnuga seotud ettevõtmine, mis 2015. aastal on Kihnu vallale või kihnlastele olnud olulise tähtsusega, väärrib nimetust Aasta tegu.

♦ Kellele kihnastest kuulub Sinu arvates eriline austusavaldus Kihnu vallale elutööna osutatud väljapaistvate teenete eest?

♦ Kes vääriskid (nii juriidilised kui füüsilised isikud) 2015. aastal kordasaadetu eest vallapoolset tänu?

**Kihnlased,
olge aktiivsed!**

Vallavalitsus ja volikogu

VALLAVALITSUSES

- ♦ Eraldati ühekordset sotsiaaltoetust;
- ♦ Kihnu Rahvamajale (kohaaadress: Kooli, Linaküla) väljastati peale katuse rekonstrueerimist kasutusluba;
- ♦ Raili Leasele väljastati ehitusluba elamu laiendamisel (kohaaadress: Kase, Sääre küla);
- ♦ Määrati koduhooldus;
- ♦ Kihnu Puukoile anti luba kasutada valla vappi nende poolt valmistataval puidust puslel;
- ♦ FIE-le Valdo Palu Rannametsa talu väljastati ehitusluba suitsutsehhi laiendamisel (kohaaadress: Suitsutsehhi, Lemsi küla);
- ♦ Jäeti rahuldumata lisatoetuse taotlus;
- ♦ Tõsteti vallale kuuluvas korterites Uusmaja- 6 ja Uusmaja- 8/2 ööpäeva üüri. Uueks hinnaks on 3,85 eurot inimese kohta.

Kihnu postkontor suleb ukсед

Kihnu postkontori sulgemine jätab kihnlased ilma võimalusest võtta saarel välja sularaha ning töö kaotab üheksa aastat postkontoris töötanud Eve Laos.

Kihnu postkontori viimane tööpäev on 30. jaanuar ning alates 10. veebruarist alustab Kihnu postipunkt Kurase poes. Seega kümme vahepealset päeva Kihnus postiteenuseid võimalik saada ei ole, kuid ajalehed käivad ja pension viiakse koju.

Postipunkt on avatud samal kui Kurase pood ehk iga päev kell 10.00 – 18.00 ja postipunktis on võimalik teenuste eest tasuda ka kaardimaksuga, kuid sularaha enam välja võtta ei saa. Kirjakandja Kairi hakkab posti sorteerima oma kodus.

Kihnus inimesed on postkontori sulgemise pärast mures ja teadmatuses.

Eve Laos ütles, et oma töö kaotamise pärast ta polegi nii kurb, aga Kihnu inimestest on kahju, sest uue olukorraga on vaja harjuda. „Päris ära ju postiteenus ei kao, aga praegu on palju küsimusi õhus, eks näis, kuidas kõik toimima hakkab, muutused pole meeldivad,“ lausus Eve, kes iga päev peab inimeste murelikele küsimustele vastama ja selgitusi andma. Ta ütles, et oskab inimesi vaid lohutada, kuid kõikidele küsimustele vastata ei oska.

Eve sai koondamisteate üleöö, veel suvel ütles Eesti Posti juhtkond, et Kihnus ei muutu midagi. Õigupoolest kuulis ta muutustest mitte oma ülemustelt, vaid küla pealt, sest Eesti Post otsis poodi, kus postipank avada. Koondamisteate sai ta postiga.

„Ma lõpetan hea tundega ja mu süda on rahul, sest pole

Postipunkt osutab edaspidi järgnevaid postiteenuseid:

1. kirisaadetise edastamine liht-, täht- ja väärtsaadetisena kaaluga kuni 2 kilogrammi (sisemaine ja rahvusvaheline);
2. postipaki edastamine täht- ja väärtsaadetisena kaaluga kuni 20 kilogrammi (sisemaine ja rahvusvaheline);
3. maksete vastuvõtt;
4. ajakirjandustellimuste vastuvõtt;
5. postimaksevahendite, postikaupade müük.

Võimalused kliendile postiteenuse kasutamiseks lisaks postipunktile:

1. kirjakandja kandeteenus 6 päeval nädalas;
2. kirjakandja tellimise teenus (füüsilistele ja juriidilistele isikutele);
3. kullersaadetiste kohaletoimetamine 6 päeval nädalas;
4. iseteeninduskeskond www.omniva.ee

olnud ühtegi päeva, kui oleksin miinusega töötanud ning keegi oleks pidanud peale maksma selle eest, et tööl käin,“ lausus Eve. See näitab, et Kihnus kasutati postkontori teenuseid palju.

Eve ütles, et tänab kõiki meeldiva koostöö eest ja

tema jaoks on olnud see tore aeg.

Veebruari keskel hakkab Eve Laos tööle muuseumi perenaisena. „Kui inimene tahab tööd teha, leiab ta midagi alati,“ on Eve positiivne.

Anu Saare

RAM- muhe olevik ja tegus tulevik

71 aasta jooksul on Eesti Rahvusmeeskoor (RAM) jõudnud mehe- moodi laulda, plaadistada, kaubavagunis mööda Venemaad ja Euroopat tuuritada, korduvalt üle Atlandi lennata ning esineda isegi Carnegie Hallis – maailma ühes ihaldatu- mas kontserdisaalis.

Aastal 1944 Gustav Ernesaksa asutatud koori värvi- kas minevik ahvatleb nostalgitsema, ent praeguste kooriliikmete silmis on olevik veelgi kirevam ja parim alles ees.

RAM on oma 40 lauljakoha- ga suurim kontsertmeeskoor maailmas. See tähendab, et palgalisi meeskoore on teisi- gi, näiteks suured armeekoorid Prantsusmaal ja Vene- maal või rahvamuusikat vil- jelev meeskoor Ukrainas, ent klassikalise kontserttegevu- sega meestest on Eesti selts- kond arvukaim. RAM-i pea- dirigent Mikk Üleoja leiab, et kuigi maailmas on endiselt kammerkooribuum, ei kor-

va suure koori kõlakarakte- rit ühegi kammerkoo. Lisaks on olukordi, kui “mass mak- sab”: suurvormide ettekan- netel, kus koor on orkestri taga ja häälerühmadel palju jagunemisi, võiks meeskoor olla suuremgi.

Mikk Üleoja on RAM-i pea- dirigent viiendat hooaega. Lauljate silmis on Üleoja hea eeskujud oma töökuuse ja orga- niseeritusega.

Üleoja juhtimisel tehakse proove ka väiksemates rüh- mades, Üleoja kõrval töö- tavad RAM-i juures direk- tor Indrek Umberg, toimetaja Anu Huntsaar, noodikogu haldaja Pille Ernesaks Soots ja administraator Rene Kel- do.

Indrek Umberg teadis RAM-i ja mitut selle lauljat juba lapsepõlves ning astus ise meeskoori ridadesse 1996. aastal. Ühel hetkel sai temast ka koori administra- tor ja nüüd on Umberg teist viieaastast ametiaega direk- tor. Ta leiab, et professiona- naalse koori juures on olu- lisim edendada kunstilist kvaliteeti, mida RAM-i diri-

gendid on ka tublisti teinud. Võrreldes praegust RAM-i aastakümnetetagusega leiab Umberg, et muutunud on ka koori mentaliteet: kuvand meeskoorist kui lõbusast ajaveetmise kohast on kau- gel seljataga, mehed tead- vustavad end professionaal- sete muusikutena.

Mikk Üleoja näeb arengu- ruumi veel töötempo ja vokaaltehnikas, ent kiidab koori inimlikku atmosfääri. “Kui oleks valida, kas täius- likum, aga julmem, siis valiks inimliku ja veidi kehve- ma – inimlikkus on nii palju väärt,” tunnustab Üleoja lau- lumeeste soovi üksteist toe- tada ning lisab, et see pole- gi kutseliste kollektiivide hul- gas nii tavaline.

RAM ja publik

Rahvusmeeskoori üks mis- sioon on väisata pidevalt Eesti väiksemaid paiku. Sel- lestlähthtuvalt annab RAM igal hooajal paarkümmend kont- serti eri maakondades, väl- jaspool suuremaid linnu. “RAM-i jaoks ei ole ebaoluli- si kontserdikohti,” rõhutab

Indrek Umberg koori põhimõ- tet. Publiku tagasiside on meeste olnud ses osas väga innustav, tihti kehtib põhimõ- te: mida väiksem koht, seda suu- rem vaimustus.

Kodumaiste kontsertide kõr- val on rahvusmees- koori üks suuremaid ja täht- samaid väljundeid eksport ehk esinemised välismaal. Plaane, kutseid ja ideid on lähiaastateks väga palju ning professionaalse kontsert- meeskoori menu näib piiri taga aina kasvavat.

Optimistliku plaani järgi on RAM-i sihtkohad 2015. aastal Iisrael, Prantsusmaa, Kana- da, Norra, Saksamaa ja Hiina – kui palju sellest teoks saab, määravad finantsid. Umber- gi hinnangul on riigi toetus kultuuriekspondile tuntav, ent kahjuks sellest alati ei piisa.

Hele-Maria Taimla,
Eesti Kontserdi ajakirja Aplaus

RAM-i tõestisündinud anekdoodid

□ Ees ootas kontsert Berliinis. Viimases proovis täpsustati veel sõidu üksikasju ja lennujaama kogunemise kellaega. Enne kojuminekut hõikas keegi valjult: "Homme siis D-terminalis!" Mitte kõik ei võtnud seda hõiget nalja pähe: üks mees ootaski järgmisel hommikul D-terminalis Berliini laeva.

□ RAM-il oli Pärnu-Jaagupi kirikus kontsert. Enne kontserti helistas üks laulja administraatorile ja küsis: "Kus siin Pärnus see Jaagupi kirik on?"

□ 1980. aastate alguses pildistati RAM-i Tallinna lennujaamas, lennuki TU-134 taustal ja rahvarõivastes. Kui sessioon läbi, sõitis enamik linna tagasi, ainult RAM-i noortekvartett jäi üht eelseisvat esinemist läbi arutama. Tormas siis nende juurde vene keelt kõnelev ja kätega vehkiv kodanik, andes mõista, et ta just neid otsibki.

Parasjagu tegi Belarusefilm järjekordset šedöövrit ja olümpiaks valmis saanud lennujaam pidi kujutama Los Angelese lennujaama. Lauljatel tekkis muidugi küsimus, keda nad peaksid kehastama. No kuidas keda, ei saanud venelane aru, et ollakse nii mõistmatud. Eks ikka kauboisid! Nii saidki neljast RAM-i lauljast kauboid: jalas tuttudega põlvikud, põlvpüksid, valge puhvkäistega rahvarõivapluus, mille peal kirju vest, ja peas muidugi "kauboidede kohaselt" rahvarõivakaabu.

□ Mullu juunis esines RAM Valkas Cimze 200. sünniaastapäevale pühendatud laulupeol. Selle raames pidid mehed kohalikul kalmistul ootama tähtsaid lilleasetajaid. Päev oli palav ja pikapeale hakkas meestel igav.

Ühtäkki märkasid nad ühe kiviposti otsa asetatud nokkmütsi, mis otsekui ootas annetusi. Lauljatele tundus, et tegu on kolleeg Nishimura peakattega, nii et igaüks sokutas sinna mõne mündi ja muudki. Hetk hiljem lähenes Nishimura, hoopis teine müts peas. Tseremonia lõppedes nägid mehed, kuidas kohalik auvärses eas fotograaf nõutult oma nokkmütsi juures ringi vaatab... Kiiremini kui eales varem täitsid mehed bussi ja asusid koduteele.

Dialektilisi vaatlusi vabariigi asjus

Eesti Vabariigi sünnipäevale mõeldes toob Eesti Rahvusmeeskoor Kihnu publiku ette oma kontserdikava pealkirja all "Dialektilisi vaatlusi vabariigi asjus".

Helisevas bukettis kõlavad isamaalised, hingesoojendavad ja vaimuvärskendavad teosed eesti heliloojatelt, mis on kirjutatud armastatud eesti luuletajate tekstidele. Esitatavates teostes vaadeldakse Eesti riiki ja vaimsust erinevate nurkade alt ning heidetakse pilk elule tema vastuolulisuses.

Kontsert algab Villem Kapi 1943. aastal Lydia Koidula luuletusele loodud lauluga "Eesti muld ja eesti süda", seejärel kuulme Veljo Tormise Juhan Liivi tekstidele kirjutatud "Dialektilisi aforisme", mis

on andnud idee kontserdi pealkirja sünniks.

Tormise teostest saab kuulata ka "Maarjamaa ballaadi" (sõnad Jaan Kaplinski), "Juhan Liivi sarkasme" ja Paul-Eerik Rummo tekstidele kirjutatud "Hamleti laule" ning "Ühtehoidmise laulu".

Kontserdil kõlab veelgi eesti muusika klassikat: Aleksander Saebelmann-Kunileid "Sind surmani", Artur Kapi "Püha paik", Aleksander Läte "Kuldranake", Konstantin Tüرنpu "Mis oli see, mis juba lapsepõlves", tekstide autoreiks vastavalt Lydia Koidula, Peeter Grünfeldt, Ado Reinvald ja Gustav Suits. Kontserdi lõpetab Aleksander Kunileid-Saebelmanni 1869. aastal Lydia Koidula tekstile kirjutatud "Mu isamaa on minu arm".

Mikk Üleoja, dirigent

Eesti Rahvusmeeskoor

Algselt *a cappella* repertuaari laulnud meeskoor on kasvanud kogu maailmas tuntud professionaalseks kollektiiviks, kelle tegevuses on tähelepanuväärne osa suurvormide ettekannetel.

2004. aastal võitis RAM koorimuusika kategoorias Eesti esimese Grammy. Selle tõi Sibiliuse kantaatide plaat (Virgin Classics), millel Paavo Järvi juhatusel musitseerivad RAM, Ellerhein ja Eesti Riiklik Sümfooniaorkester. Viimase viie aastaga on valminud kolm CD-plaati, neist viimane "In paradisum" Galina Grigorjeva muusikaga valiti 2015. aastal Eesti muusikaauhindade (EMA) parimaks klassikaalbumiks.

Enne Mikk Üleoja on koori juhutatud Harald Uibo, Uno Järvela, Olev Oja, Kuno Areng, Ants Üleoja, Ants

Soots, Kaspars Putnin jt.

Mikk Üleoja dirigeerimisel on seni ilmunud viis plaati, sh album "Ma tulen taevast ülevalt" (2005) Cyrillus Kreegi loominguga Kaarli koguduse kontsertkoori esituses. Eesti Filharmoonia Kammerkooriga on ta salvestanud plaadi "Luule, see ei tule tuulest" (2007) Mart Saare kooriloominguga ja Jüri Reinvere "Requiem" (2009). Mart Saare plaadi eest sai ta Eesti kultuurkapitali 2007. aasta preemia ning salvestis nimetati aasta parimaks kooriplaadiks. 2014. aasta kevadel valmis koos Eesti Rahvusmeeskoori ja tšellist Allar Kaasikuga Galina Grigorjeva autoriplaat "In paradisum", mis valiti 2015. aastal Eesti muusikaauhindade (EMA) parimaks klassikaalbumiks. Mikk Üleoja on aasta dirigent 2014.

Meie pingutused võrkpalliväljakul

◆ 9. jaanuaril toimus Audrus traditsiooniline võrkpalliturniir amatöövõrkpalluritele.

Meie tubli treeneri Urve Vesiku soovitusel kutsuti ka Kihnu võrkpalliharrastajaid sealte võtma.

Võistkond kokku pandud, mõned trennid harjutatud, olime valmis võistlusteks, teadmata, kes meil vastasteks.

Loosi tahtel mängisime kõige tugevamas alagrupis, kust lõpuks selgus ka kogu turniiri võitja.

Esimese mängu järgselt pidime tõdema, et vastased on osavad. Punkte väga koguda ei õnnestunud, vastased olid siiski eelmise aasta võitjad.

See meie tuju ei morjendanud ning rõõmsa meelga läksime julgelt vastu järgmisele meeskonnale. Jällegi, edu ei saavutanud.

Viimane mäng oli kohamäng, mis selgitas meie võistkonna koha antud turniiril. Üheteistkümne võistkonna hulgas tulime viimasele kohale.

Kõige osavamad ja tublimad meeskonnad olid järgmised: I koht Sindi SK Kalju, II koht Pärnu Maavalitsus ning III koht Audru „Pätsijad“.

Osavõtt oli meie jaoks õpetlik ning oluline. Saime mitme kogemuse võrra rikkamaks - kogesime võistlusnärvi, pinget ning põnevust.

Tennis käimist ei lõpeta, oskused vajavad parandamist ning loodetavasti näeme Urvet trennides tihedamini õpetussõnu jagamas.

Siinkohal ka üleskutse noortele – tulge trenni! Suured tänud turniiri korraldajatele ning loodame peagi saada uusi kutseid mõnel turniiril osaleda.

Võrkpall on endiselt võratur!

Kihnu võistkond vasakult: Matis Uustalu, Mairo Uustalu, Allan Laarents, Janne Nazarov, Andres Vambola, Jana Ruubel, Allar Köster, Öie Merimaa, Mari Mets.

Öie Merimaa

Lauatennise võistlused Paikusel

◆ 15. jaanuaril toimusid Paikusel Pärnumaa koolide lauatennise võistlused, mis Kihnu õpilaste jaoks olid väga edukad.

Võistlustel, mis on alati olnud väga tulised ja pingelised, suutsid Kihnu spordilapsed noppida kolm auhinjalist kohta!

Raimond Lilles ja Kevin Leas said oma vanuseklassides teise koha ja Joanna Kott, kellele olid need esimesed lauatennise võistlused, sai auväärselt kolmanda koha.

Teistel lastel oli samuti reaalne võimalus saada esikolmikusse, aga seekord jäi veel napilt puudu, aga kui nüüd nii hästi välja ei tulnud, saab järgmisel aastal

ainult paremini minna.

Sel aastal oli ka paljudest varasematest aastatest rohkem osalejaid – võistlustest võttis osa 72 noort Pärnumaa sportlast.

Varasematel aastatel on Kihnu koolilapsed saanud neilt võistlustelt kaks kolmandat kohta (Kevin Leas ja Lauri Leas) aastaid tagasi.

Õpetajana olen väga rahul lastega ja mis kõige tähtsam, kõigil oli tore ja see ongi peamine. Kihnu võistkonda kuulusid: Kevin Leas, Raimond Lilles, Kaidar Aas, Taimar Laos, Rasmus Lilles, Joanna Kott, Kärölin Lamend ja Mattias Laos. Oli te kõik väga tublid!!!

Õpetaja Ragnar Anniko

Lõikan õunapuid ja teen massaaži

Kas Hunt Kriimsilma üheksa ametit? Selline tööde kooslus võib näida kummaline neile, kes minu elustiilist ja vaadetest vähe teavad. Eks avagem end siis, enne kui võtan sae ja redeli asemel massaažilaua.

Mu lapsepõlvokodu asus Pärnus väga lähedal Gunnar Aarma kodule. Mäletan, kui keegi oli haige, kas või minu koer, ikka sai joostud Aarma juurde nõu ja abi järele. Arvan, et paljuskki tänu Gunnar Aarma isiklikule eeskujule olen juba ligi 30 aastat tegelema erinevate jooga- ja meditatsiooni praktikatega. Sama pikk aeg on möödunud ka lihast loobumisest, kuigi päris taimetoitlast pole minust saanud. Olen tegelema erinevate paastumistega ja ka ise Jaaguranna Lillelaagris mahlapaastulaagreid korraldanud. Paastulaagrite juurde kuulusid pikad matkad küll kinnisilmi ja tagur-

pidi (Catsanieda harjutused). Matkapingete leevendamiseks ootasid paastujad oma igaõhtuseid massaažiseansse. Mahlapaastulaagrite populaarsuse kasvades oli aga lisaks olemasolevale massöörile teist massööri juurde vaja. Nii otsustasingi ise minna Martin Ilvese Massaažikooli õppima.

Kuigi läksin massaaži õppima vaid oma huviks ja mahlapaastujate isetuks teenimiseks, korraldas elu mulle aga uued väljakutsed. 2005. aasta jaanuaritorm uputas maja, auto ning õunapuude ja hekkide lõikamise tööriistad. Teadmata, kuidas edasi, otsustasin proovida massaaži teenuse pakkimist kodudes. Nii ma siis paningi kuulutuse Pärnu lehte, võtsin selga oma massaažilaua ja hakkasin käima majast majasse, korterist korterisse massaaže tegemas.

Kodudes on aga väga raske massööri-tööd teha. Oma kabinetis või tööpinnal loon ma läbi meditatsiooni oma energivälja, mis toetab mind inimeste teenimisel. Massaaž on ju töö energiatega, mitte ainult mudimine. Seepärast on väga oluline, et iga inimene leiaks just endale sobiva massööri. Arvan, et massaažis käimine peaks olema sama tähtis kui saunas käimine. Peale massaaži valutavad vahel need kohad, mis kunagi pole varem tunda andnud. Regulaarsel massaažis käimisel aga pinged kaovad ja siis on massaaž juba puhas nauding.

Massaažiseanss 1 tundi ja 15 minutit maksab 25 eurot.

Massaažid Kihnu rahvamajas 8.-11. veebruaril kell 7.00 - 22.00

Kontakttelefon 5556 3639

Massöör Jaak Tomson

hooaja peatoetaja

!!! 75
EESTI KONTSERT

MUUSIKA €ESTIMAAL

aktus-kontsert

Dialektilisi vaatlusi vabariigi asjus

Eesti Rahvusmeeskoor

dirigent Mikk Üleoja

Tormis, V. ja A. Kapp, Läte, Tärnpu, Saebelmann-Kunileid

P 21. veebruar kell 13.30
Kihnu rahvamaja

valla autasude
üleandmine

eestikontsert.ee

→ töötab kohvik

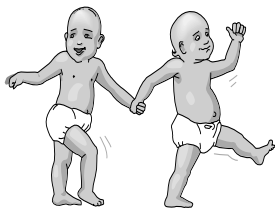
Eesti Kontserdi suurtoetaja

Ametlik autopartner
SILBERAUTO

Õnnitleme!

Inger Lilles-Nestori ja
Keit Nestori perre
sündis 21. detsembril
2015
tütar Esme Nestor.

Veebruarikuu sünnipäevalapsed

1. veebruar

Salme Lilles (Tooma) 85

2. veebruar

Leida Tapp (Tällemäe) 76
Theodor Alas (Kaasiku) 71

7. veebruar

Elvi Vesik (Kuraga) 77

10. veebruar

Theodor Aav (Noodi) 77

11. veebruar

Marika Kott (Malle) 50

12. veebruar

Helju Kott (Tulli) 65

17. veebruar

Elma Sutt (Selja) 60

18. veebruar

Linda Tamm (Tällemäe) 86

25. veebruar

Oskar Mätas (Meraste) 65

29. veebruar

Asta Tapp (Are) 60

SOOVIN ÜÜRIDA KIHNUS MAJAOSA VÕI
KORTERI PESEMISVÕIMALUSTEGA MAJAS
alates 1. juunist pikemaks ajaks.

Kontakt Tiinamai, tel 521 6542, tinaraud@gmail.com

SOOVIN JÄTKUVALT OSTA KIHNU SAARE PÜSIELANIKUST KALURI AJALOOLIST PÜÜGIÕIGUST NAKKEVÕRKUDELE.

Nakkevõrke võib pakkuda ka
1-2 nakkevõrgu kaupa.
Soov on kokku saada vähemalt
viie võrguga kalapüügi õigus.
Võib pakkuda ka kastmõrda.

Helista 511 9242. Tälle Ingvar

VÕIMALIK RENTIDA HALUMASINAT.

Päevahind 42 eurot.

Halumasinaga teed aasta jagu küttepuid
ühe päevaga!

Metsas hoiad järkamiselt aega kokku –
puu pikkuseks jäta kuni 3,5m.

Saeb-lõhub-viskab hunnikusse või kasti.
Võimalik kasutada ainult puude
lõhkumiseks.

Võimalik kasutada tööstusvooluga või
traktori jõuvõtuvõllilt.

Saagimisel maksimaalne läbimõõt 36 cm,
ainult lõhkumisel mahub ka suurema
läbimõõduka puupakk.

Helista 511 9242 Tälle Ingvar

KIHNU MUUSEUMIS

**Teisipäeval, 2. veebruaril kell 14.15.
KÜÜNLA PÄEV**

Väike viiulikontsert

Toomas Pajula „Poliitiline olukord
20. sajandi Euroopas ja
Eesti iseseisvuse sünnid“

Kihnukeelse lasteajakirja TÄHEKE
esitus. Külal on peatoimetaja Ilona
Martson.

Küünalde valamine ja kastmine.

Avatud on näitus „Eesti Vabadussõda“

Lahkunud

MIHKEL OAD
18.05.1930- 25.12.2015